

στιγματισμός

Σάββατο, 13 Σεπτεμβρίου 2014

5:48 μμ

Σημασία

1. Ποινή διαπόμπευσης που επιβάλλεται σε κακοποιούς και ήταν δημιουργία ενός σημαδιού σε εμφανές σημείο του σώματος ([εικόνα 1](#)). Γινόταν με πυρωμένο σίδηρο. Η διαπόμπευση πλέον ήταν μόνιμη. Ανάλογες επιπτώσεις είχαν οι διάφορες τμήσεις (ρινοτμηση, χειροκοπία) αλλά και η τύφλωση. Η εσκεμμένη δημιουργία αναπηρίας είχε και σαν πρόσθετο σκοπό την οριστική αποτροπή του τιμωρουμένου από αδικήματα στο μέλλον.
2. Οικειοθελής στιγματισμός του δέρματος με διαφορά σχεδία. Το λεγόμενο **τατουάζ**. Έχει τις ρίζες του στη μαγεία. Προσφιλής στους ναυτικούς και τους φυλακισμένους. Πολύ διαδεδομένος σε πρωτόγονους λαούς.

Συνώνυμα

Αμαύρωση

Λέγεται την μεταφορική έννοια, επειδή μουτζούρωναν τους διαπομπευόμενους με μαύρο χρώμα (φούμο). Πχ. Δεν πρέπει να αμαυρώσουμε τον εορτασμό της επετείου με οχλοκρατικές εκδηλώσεις.

δερματοστιξία, διάστιξη

Λέγεται για την εθελουσία σήμανση, για το τατουάζ

Ηπιότεροι όροι

Αποδοκιμασία, επίκριση, επίπληξη, επιτίμηση, κακισμός, καταδίκη, κατάκριση, κηλίδωμα, κηλίδωση, λέκιασμα, λέρωμα, μελάνωμα, μελάνωση, μομφή, μουντζούρωμα, στηλίτευση, στίξη, τατουάζ, τατουισμός, ψόγος ...

Βούλα

Βλ. λήμμα [βούλα](#) στο Βυζ. Λεξικό μου.

Καυτηριασμός

Από όπου και το ρήμα **καυτηριάζω** = Καίω με ένα καυτό σίδηρο για να στιγματίσω, ή να αναισθητοποιήσω κάποια περιοχή του σώματος. (πβ. εικόνα στιγματισμού αλόγου στην Αμερικάνικη Δύση). Βλ. εγκυκλοπαιδικά [καυτηριάζω και στιγματίζω](#)

Κηλίδωσις

Από το αρχαιο κηλις, γεν κηλίδος, σημάδι, λεκές συνήθως με μεταφορική έννοια κηλις επί της υπολήψεως, τιμής, ονόματος κλπ.

Στάμπα

Και ρήμα σταμπάρω = επισημαίνω.

Λέγεται συνήθως με την αστυνομική έννοια του όρου. Σταμπάρω: επισημαίνω κάποιον ως κακοποιό.

Μας πήγαν στην Ελ-Ντάμπα

Μας κόλησαν μια στάμπα.

Μάρκα

Η λέξη **marca** είναι Λατινική και σημαίνει σημάδι. Το ουσιαστικό **μάρκα**

δημιούργησε και το **μάρκο**. ΦΡ είναι **μεγάλη μάρκα** αλλά και "**μάρκα μ'έκαψες**" (η μαρκα ήταν καυτηριασμός δηλ. κάψιμο με πυρωμένο σίδηρο) ίσως αρχικά η φράση να ήταν "**με μάρκα μ'έκαψες**".

Σήμερα επικρατεί το αγγλικό μπραντ (brand) που σημαίνει ακριβώς το ίδιο. brand (ρημα.) c.1400, "to brand", καυτηριάζω, στιγματίζω, cauterize; stigmatize, "απχικα από τοσημαδεμα των κακοποιων, βλ brand (ουσιαστικό). Σαν μεσο ταυτοποιησης της ιδιοκτησιας από το 1580; brand (ουσιαστικό)

Σημεινει "διακριτικο σημειο με πυρωμενο σιδηρο, identifying mark made by a hot iron" (1550s) επεξεταθη από 1827 to "ιδιαιτερης κατασκευης αγαθο." και από το 1922 « Brand name».

Σιδέρωμα

Ο στιγματισμένος με αυτόν το τρόπο λέγονταν **σιδερωμένος** και το «**καυτηριάζω**» λέγονταν και «**σιδερώνω**». Ο άξιος να σιδερωθεί λέγονταν «**μούτρο για σιδέρωμα**» και αργότερα απλώς «**μούτρο**», αφού το σημάδεμα γινόταν κυρίως στο πρόσωπο.

Μούτρο λέμε σήμερα τον άνθρωπο χαμηλής ηθικής στάθμης και ιδίως αλήτη, απατεώνα ή κακοποιό: ΦΡ:Μαζεύονται σ' αυτό το καφενείο κάτι **μούτρα**! Είναι μεγάλο **μούτρο**· μην τον πιστεύεις. Τα **ΜΟΥΤΡΑ** (πληθ.) θάρρος ή αυτοπεποίθηση που προέρχεται από ηθική αξιοπρέπεια ή κοινωνικό κύρος: Με τι **μούτρα** να του ζητήσω πάλι το ίδιο πράγμα; Δεν έχω **μούτρα** να βγω στην κοινωνία. **μουτράκλα** η, μεεθθυντικό του ΜΟΥΤΡΟ

Ετυμολογια

Από το παλαιο ιταλικό **nutria** (θηλυκό που θεωρήθηκε ουδετερο πληθυντικού του ανυπαρκτου **μουτρο**) με αποβολη του ημιφ. ανάμεσα σε σύμφωνο [r] και φωνήεν (a) (σύγκρινε *τριακόσιοι > τρακόσιοι*)

Λέμε όμως

ας πάρει τα **μούτρα** του να μου το πει ο ίδιος, δηλ. ας τολμήσει, αυτή δεν είναι για τα **μούτρα** σου δηλ. για σενα.

Ενας ανθρωπος εχει ένα μουτρο , προσωπο , φατσα . τα **μουτρα** είναι αντι του «τη μουτρία»

Ένας άνθρωπος έχει πάντοτε μαζί του το μούτρο του ή τα μούτρα του. «Παίρνω τα μούτρα μου » δεν σημαίνει λαμβάνω, έχω μαζί μου τα μούτρα μου, αλλά

επαίρω τα **μούτρα** μου , σηκώνω τα μούτρα μου και τολμώ να δω κάποιον κατά πρόσωπο.

Σημάδεμα ή Σήμανση

Ο **σημαδεμένος** ήταν ο **σεσημασμένος**. Σήμερα ο όρος **σήμανση** σημαίνει την υπηρεσία της Αστυνομίας που εντοπίζει και απογράφει τους κακοποιούς συνήθως με λήψη των δακτυλικών τους αποτυπωμάτων. Έτσι μιλάμε περί **σεσημασμένου** κακοποιού δηλ. εντοπισμένου στα γραφεία της Σήμανσης όχι όμως και σημαδεμένου κυριολεκτικά. Πβλ.

Στη Σήμανση μέ πήγανε,
τή φάτσα μου τήν πήρανε.
Παλιό μουρμούρικο. ΗΛΙΑΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ-ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΡΕΜΠΕΤΙΚΑ σ.46

Σπίλωση

Λέκιασμα, κηλιδωση (μεταφορικως ενν. [Κηλίδωσις](#) του ονοματος, της τιμής, της υπολήψεως καποιου).

Hesychius Lexicogr., <i>Lexicon</i> (Π—Ω).
(1514.) σ π ί λ ο ι · αἱ ἐν τοῖς ἱματίοις κηλίδες
(1516.) σ π ί λ ο ς · ῥύπος ἱματίου

καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὁ κόσμος τῆς ἀδικίας. οὕτως ἡ γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ **σπιλοῦσα** ὄλον τὸ σῶμα καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γενέσεως καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γεέννης.

Επιστ. Ιακώβου 3.6

Παράγωγα

Στιγματίας

ο στιγματισμένος, ο σεσημασμένος. Στην αρχαιότητα ήταν σημαδεμένος.

Οἱ δούλοι ἐσφραγίζοντο γιὰ νὰ ἀναγνωρίζονται σὲ περίπτωση που προσπαθοῦσαν νὰ δραπετεύσουν

(Εἰ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπετῆς ἐστιγμένος, ἀτταγὰς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται) Ἀριστοφάνης, Ὀρνιθες 760-761

... καὶ ἀν κανεῖς ἀπὸ ἑσας τύχη νὰ εἶναι δοῦλος ἢ δραπετῆς με τὸ στίγμα σφραγισμένος, θὰ ὀνομάζεται σὲ μας ἀξίος καὶ τιμημένος

Γρηγόρης Ζώρζος -Ancient and Modern Slavery: Information from Books Papyruses Signs Tablettes

Eupolis Comic., <i>Fragmenta</i> (Kock). {0461.001} close
οἶδα δ' Ἀκέστορ' αὐτὸ τὸν στιγματίαν παθόντα· σκῶμμα γὰρ εἶπ' ἀσελγές, εἶτ' αὐτὸν ὁ παῖς θύραζε (15) ἐξαγαγὼν ἔχοντα κλοιὸν παρέδωκεν Οἶνεϊ. (160.) φημί δὲ βροτοῖσι πολὺ πλεῖστα παρέχειν ἐγὼ καὶ πολὺ μέγιστ' ἀγαθὰ. ταῦτα δ' ἀποδείζομεν.

Στίγματα

Στίγματα (ενικός στίγμα) είναι ένας όρος που χρησιμοποιείται από τους χριστιανούς για να περιγράψει σωματικά σημάδια, πληγές σε θέσεις που αντιστοιχούν στις πληγές σταύρωσης του Ιησού Χριστού, όπως τα χέρια, τους καρπούς, και τα πόδια. Ο όρος προέρχεται από ένα χωρίο στο τέλος της επιστολής του Αποστόλου Παύλου προς τους Γαλάτες, όπου λέει, "εγώ φέρω στο σώμα μου τα σημάδια του Ιησού".

Στίγματα είναι ο πληθυντικός του την ελληνική λέξη **στίγμα**, δηλαδή ένα σημάδι, τατουάζ, ή εμπορικό σήμα, για την ταυτοποίηση ενός ζώου ή σκλάβων. Ένας που φέρει στίγματα αναφέρεται ως **στιγματισμένος** ή **στιγματίας**.

Κανένας από αυτούς τους φανατικούς δεν φέρει στίγματα στους καρπούς (μεταξύ κερκίδας και ωλένης) όπου ήταν και το πιθανότερο σημείο της προσήλωσης. Η επιστήμη θεωρεί υστερικό σύμπτωμα τα στίγματα.

Στη Νεκρώσιμη ακολουθία ψέλνεται :

Εἰκὼν εἶμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ **στίγματα** φέρω
πτισμάτων· οἰκτεῖρησον τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα,
καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνία, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα
παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποίῶν πολίτην με.

Στίξη

Αρχ στίξις, τρύπημα, σημάδεμα με βελόνη. Στην γραφή η τοποθέτηση των σημείων στίξης : της τελείας, του κόμματος, της άνω τελείας, του ερωτηματικού κλπ. Η στίξη ήταν άγνωστη στα αρχαία κείμενα.

Ετυμολογία

Στίγμα το αποτέλεσμα της στίξεως : τρύπημα με βελόνη, ακίδα ή άγκαθα.

Το μέγεθος του στίγματος είναι πολύ μικρό όπως και το μέγεθος του σημείου. Ο στιγματισμός με τατουάζ είναι αυτός που χρησιμοποιεί την στίξη του δέρματος κυριολεκτικά.

Η στίξη κατάντησε να σημαίνει και σημάδεμα.

Πβλ. Τα σημεία στίξης. Τέλεια, κόμμα κλπ της κοινής Ελληνικής. Η αρχαία τα αγνοούσε. Βλ.

[ΟΡΘΟΤΟΜΩ](#)

Εγκυκλοπαιδικά

Στο Βυζάντιο ο **στιγματισμός*** επιβάλλονταν σαν ποινή.

Ήταν η επισήμανση ότι κάποιος είναι κακούργος.

Ο στιγματισμός-ποινή γίνονταν **δια πυρός και σιδήρου**.

Μεταφορικά ΦΡ: Ο Πρόεδρος **στιγματίσει** την επονείδιστη συμπεριφορά του καταχραστή, δημοσίως ή **καυτηρίασε** την στάση του υπουργού. Πρόκειται για ανόητη μεταφορά. Αντί να καυτηριάσει τον ίδιο τον υπουργό ή τον καταχραστή. Το παλιό καλό καιρό ο στιγματισμός και καυτηριασμός γινόταν κυριολεκτικά επί δίκαιων και αδίκων. Τώρα μας φάγανε τα μεταφορικά. Ίσως αν μαρκάραμε με πυρωμένο σίδηρο τους καταχραστές θα μας χαρακτήριζαν απάνθρωπους αλλά θα μειώναμε το δημόσιο χρέος.

Η μέθοδος εφαρμόζονταν από τα πολύ παλιά χρόνια όπως μαρτυρούν τα Αρχαία κείμενα. Οι αρχαίοι στιγματίζαν τα ζώα με πυρωμένο σίδηρο για να αποδεικνύουν την ιδιοκτησία. Ο **βουκέφαλος**, ο **κοππατίας**, ο **σαφόρας** ήταν χαρακτηρισμοί ίππων, αλόγων που πήραν το όνομα τους από τέτοιο σημάδεμα. Περισσότερα στο λήμμα **άλογο** στο βιβλίο του ΑΕΝΑΟΝ : «ΒΡΕ ΖΩΟΝ!»

Σχολιο: ο αστιγματισμός δεν είναι η ελλειψη στιγματισμού, όπως αλώβητος δεν είναι ο μη λεπρός. Αστιγματισμό εννοούμε τη διαθλαστική εκείνη ανωμαλία κατά την οποία, λόγω του σχηματισμού στον αμφιβληστροειδή δύο ειδώλων, κάθετων μεταξύ τους, ο ασθενής βλέπει παραμορφωμένα και θολά τα διάφορα αντικείμενα.

Οι Έλληνες έμαθαν το τατουάζ από τους Πέρσες, οι Ελληνίδες ήταν γοητευμένες από την ιδέα του τατουάζ ως εξωτικό σήμειο ομορφιάς.

Οι Ρωμαίοι υιοθέτησαν τατουάζ από τους Έλληνες.

Ρωμαίοι συγγραφείς, όπως ο Βιργίλιος, Σενέκα, και Γαληνός ανέφεραν ότι πολλοί δούλοι και εγκληματίες στιγματιζόντουσαν.

Δεν είναι εύκολο να διακρίνει κανείς πότε ο στιγματισμός ήταν εκούσιος (τατουάζ) και ποτε ακούσιος (ποινή, διαπομπευση).

Πχ. Ο Λυσίας αναφέρει « εἰσπέμπουσι γὰρ εἰς τὴν βουλὴν τὴν πρὸ τῶν τριάκοντα βουλευούσαν Θεόκριτον τὸν τοῦ Ἐλαφοστίκτου καλούμενον»

Φαίνεται ότι πατέρας αυτού του Θεοκριτου ήταν στιγματισμένος με την εικόνα ενός ελαφιου.

Και ο σχολιαστής προσθετει : "**Deermark: birth-mark or tattoo, indicating a foreign or servile origin.**"

W.R.M. Lamb, M.A. Cambridge, MA, Harvard University Press; London, William Heinemann Ltd. 1930.

Μια νομική επιγραφή από την Έφεσο αναφέρει ότι κατά τη διάρκεια της πρώιμης Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας όλοι οι σκλάβοι που εξάγονταν στην Ασία, είχαν στιγμα με τις λέξεις «φόρος εισεπράχθη».

Έλληνες και Ρωμαίοι χρησιμοποιούσαν τον στιγματισμό ως τιμωρία.

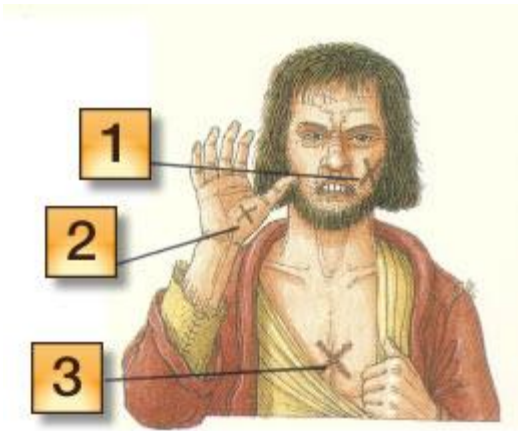
στις αρχές του τέταρτου αιώνα, όταν ο Κωνσταντίνος έγινε Ρωμαίος Αυτοκράτορας και νομιμοποίησε τον χριστιανισμό, απαγόρευσε τατουάζ στο πρόσωπο, το οποίο ήταν σύνηθες για τους στρατιώτες, και μονομάχους.

Ο Κωνσταντίνος πίστευε ότι το ανθρώπινο πρόσωπο ήταν μια αναπαράσταση της εικόνας του Θεού και δεν θα πρέπει να είναι παραμορφωμένο ή μολυσμένο.

όμως

38. Στην έλληνική αρχαιότητα στιγματίζαν για καταφρόνηση τά μέτωπα τῶν αἰχμαλώτων (Πλούταρχος, Περικλής, 26).

154.217

2

3

4

Μαρκάρισμα δούλου για να αποδείκνυεται η ιδιοκτησία.

5

2323.19

Στην αρχαία Αιγυπτο για ν' αποφεύγουν τις ζωκλοπές, που ήταν συχνό φαινόμενο στα αγροκτήματα, οι ιδιοκτήτες μαρκάρizαν τα ζώα. Τα έπιαναν με θηλιές, τους έδεναν τα πόδια και τα σημάδευαν με πυρωμένο σίδερο, ενώ οι γραφείς μετρούσαν με προσοχή τα ζώα του κοπαδιού.

Φράσεις

Δια **πυρός** και **σιδήρου**

Για την ετυμολογία δεξ ΑΕΝΑΟΝ-ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΑ-σίδηρος

Είναι μεγάλη **μάρκα**

Τραγούδι

Αυτός που σπέρνει δάκρυα και πόνο
θερίζει την αυγή ωκεανό
μαύρα πουλιά τού δείχνουνε το δρόμο
Κι έχει τη **ζωγραφιά κοντά στον ώμο,**
σημάδι μυστικό και ριζικό
πως ξέφυγε απ' τον Άδη κι απ' τον κόσμο

Μάνος Ελευθερίου - Τα λόγια και τα χρόνια

Επώνυμα

Η ποιηή του στιγματισμού μας άφησε τα επώνυμα **Σιδερωμένος, Καμένος.** αλλά πιθανότατα και ο **Κεκαυμενος** (καυτηριασμένος, καμένος με σίδερο), ο γνωστός βυζαντινός συγγραφέας του «Στρατηγικού» να είχε κάποιο πρόγγοο τιμωρημένο με καυτηριασμό.

Παρωνύμιο του Νικάνωρος : Νικάνωρ ο **Στιγματίας**. Ο άνθρωπος ούτε στιγματισμένος ήταν ούτε τατουάζ έκανε. Απλώς στα συγγράμματά του επολυλόγησε περι στιγμών.

Eustathius Thessalonicensis Philol. et Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem

είμαρμένην φασίν, ως τής είμαρμένης Διός λεγομένης, καθά και τοῖς Στωϊκοῖς ἔδοξεν. ὄθεν και περιέσπων τινές τὸ «βουλή», ἐν οἷς και Νικάνωρ ὁ Στιγματίας ἐπικληθεῖς, διότι ἐπολυλόγησε περὶ στιγμῶν, λέγοντες ὅτι γεγονάσι ταῦτα τῇ βουλή τῷ Διός. τινές δὲ βουλήν Διός εἶπον τὸ τὴν γῆν, ως και ὁ Εὐριπίδης (15) ἐν Ὁρέστη μυθολογεῖ, κουφίσαι βαρουμένην τῷ τῶν λαῶν φόρτῳ κατὰ τὴν αὐτῆς αἰτήσιν. οὐ χάριν, φασί, τόν τε Θηβαϊκὸν τὰ πρῶτα συνεστήσατο πόλεμον και μετ' ἐκεῖνον συνήγαγεν ἐπὶ φθορᾷ Τρῶας και Ἑλλήνας, Μώμου,

Λογοτεχνία

Οι τρεις σωματοφύλακες

Στο μυθιστόρημα αυτό του Αλ. Δουμά η Μυλαΐδη - (λαιδη Ντε Γουίντερ) που το παίζει αριστοκράτισσα αποκαλύπτεται ότι ήταν μια σημαδεμένη πόρνη. Είχε ένα κρίνο από πυρωμένο σίδερο* στο ώμο της που βέβαια τον έκρυβε επιμελώς.

Στην εικονα το στίγμα μοιάζει με τατουάζ. Οι δημιοι δεν εχαναν τον καιρο τους ζωγραφιζοντας τατουάζ.

Στο μυθιστόρημα αυτό του Αλ. Δουμά η Μυλαιόδη - (Λαιδη Ντε Γουίντερ) που το παίζει αριστοκράτισσα αποκαλύπτεται ότι ήταν μια σημαδεμένη πόρνη. Είχε ένα κρίνο από πυρωμένο σίδηρο* στο ώμο της που βέβαια τον έκρυβε επιμελώς.

Στην εικόνα το στίγμα μοιάζει με τατουάζ. Οι δημιοι δεν εχαναν τον καιρο τους ζωγραφίζοντας τατουάζ.

Το μαρκάρισμα με πυρωμένο σίδηρο είναι και πιο ταχύ και πιο κτηνώδες.

Η εικόνα αυτή από την ταινία «Οι τρεις Σωματοφύλακες» δείχνει τον δήμιο της Λίλης (Lille) να μαρκάρει την αξιότιμον Λαιδη ντε Γουίντερ με το πυρωμένο σίδηρο που έχει τον βασιλικό κρίνο (κρατικό έμβλημα).

Η δουλειά γίνεται δημοσία και επί ικρώματος.

Μιχαήλ Στρογγώφ

Michel Stragoff's work. (Page 206.)

Ο ταχυδρόμος του Τσάρου Μιχαήλ Στρογκώφ τυφλώνεται από τον ηγέτη των Τατάρων Ιβάν Ογκαρέφ **δια πύρος και σιδήρου**. Του κρατούν μπροστά στα μάτια ένα πυρωμένο ξίφος που εξατμίζει κάθε υγρό του ματιού και προκαλεί τύφλωση. Ευτυχώς που το παλληκάρι είχε βάλει τα κλάματα και έτσι έσωσε τα μάτια του ... κι έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Ιουλίου Βερν - Μιχαήλ Στρογκώφ

Αναφορές

Το στιγμή είναι ανεξίτηλο.

Πριχού νά γίνη τό κακό καί τελειωθή τό πράμα,
Πρέπει νά σέβεται κανείς νά μή γενή τό σφάλμα
μα σά γενή τό σφάλσιμο, καλό ποτέ δέν κάνουν,
Χίλια σαπούνια καί νερά τό **στίμα** δέν τό βγάνουν.

Πριχού = πριν

Σέβεται = φροντίζει

Στίμα = στίγμα

2015.119

Οι εσφραγισμένοι της Αποκάλυψης και της μετέπειτα πασάλειψης

Είναι γνωστό ότι οι αρχαίοι σφράγιζαν τους δούλους. Έτσι ο συγγραφέας της Αποκάλυψης θεώρησε απόλυτα φυσικό να σφραγισθούν και οι δούλοι του Θεού.

καὶ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβαίνοντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα **σφραγίδα** θεοῦ ζῶντος, καὶ ἔκραξεν φωνῇ μεγάλη τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, 3 λέγων, μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν μήτε τὴν θάλασσαν μήτε τὰ δένδρα ἄχρι **σφραγίσωμεν** τοὺς δούλους τοῦ θεοῦ ἡμῶν **ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν**. 4 καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν **ἐσφραγισμένων**, ἑκατὸν τεσσαράκοντα τέσσαρες χιλιάδες, ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἰῶν Ἰσραὴλ: 5 ἐκ φυλῆς Ἰούδα δώδεκα χιλιάδες **ἐσφραγισμένοι**, ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Γὰδ δώδεκα χιλιάδες, 6 ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Νεφθαλὶμ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Μανασσῆ δώδεκα χιλιάδες, 7 ἐκ φυλῆς Συμεὼν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Λευὶ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰσσαχάρ δώδεκα χιλιάδες, 8 ἐκ φυλῆς Ζαβουλῶν δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ δώδεκα χιλιάδες, ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν δώδεκα χιλιάδες **ἐσφραγισμένοι**.

Σήμερα η ίδια σήμανση γίνεται με το Άγιο Μύρο: ο ιερέας του αλείφει όλα τα μέλη του σώματός του νηπίου που βαπτίζει, το κεφάλι, τα πλευρά, τα χέρια, τα αφτιά, τα πόδια, το στόμα και λέει: **“Σφραγίς** δωρεάς Πνεύματος Αγίου. Αμήν”. Δηλαδή βεβαίωση και

επισφράγιση, ότι αυτός που βαπτίσθηκε έλαβε τις δωρεές και τα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος. Είναι μια σπάνια περίπτωση που η σήμανση έχει τιμητικό χαρακτήρα γι τον σιγματία. Ο σιγματίας όντας πιτσιρίκι δεν νοιώθει την σφραγίδα του δούλου. Ο ανάδοχος (ο νονός) όμως παραδίδει στους γονείς το παιδί «βαπτισμένο και μυρωμένο» που καταχαίρονται για την δουλεία και το πασάλειμμα του βλασταριού τους.

Αυτοσιγματισμός Σαρακατσάνων

Οι παλαιοί Σαρακατσάνοι εκαναν στο μέτωπό τους, στη μπάλα, ανάμεσα στα φρύδια ένα σταυρό που τον εκαναν με **σιγματισμό** (tatouage). Το κανανε για προφύλαξη, για καλό ή για ομορφιά.

Αγγελική Χατζημιχάλη - ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΟΙ

Το τατουάζ (το){άκλ.} ελλην. **Δερματοστιξία**^{1083.29}

1. η χάραξη τής επιδερμίδας με ειδικά εργαλεία με μικρά επιφανειακά τρυπήματα και έκχυση ανάλογων ποσοτήτων χρωστικών ουσιών, ώστε να εντυπώνονται πάνω στο δέρμα ανεξίτηλα σχέδια, γράμματα κ.λπ.: κάνω τατουάζ στο μπράτσο 2. (γενικότ.) η προσωρινή αποτύπωση στο δέρμα σχεδίων, γραμμάτων κ.λπ. 3. (συνεκδ.) το σχέδιο που χαράσσεται ή αποτυπώνεται πάνω στην επιδερμίδα: μεγάλο ή μικρό. ' πολύπλοκο . εντυπωσιακό ~. Επίσης τατού (άκλ.).

Συνήθως γίνεται εθελουσίως. Ακούσια γίνονταν στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως με στίξη ενός αριθμού στο μέσα μέρος του πήχεως των αιχμαλώτων.

ΑΟΥΣΒΙΤΣ

Ο Ξέρξης μαστιγώνει και σιγματίζει τον Ελλήσποντο

Και δὴ ἐξευγμένον του πόρου επιγενόμενος χειμών μέγας συνέκοψέ τε εκείνα πάντα και διέλυσε. Ὡς δ' ἐπύθετο Ξέρξης, δεινά ποιούμενος τον Ἑλλήσποντον ἐκέλευσε τριηκοσίας ἐπικέσθαι μάστιγι πληγας και κατεΐναι ἐς το πέλαγος πεδέων ζεύγος. Ἴδη δέ ἤκουσα ὡς και **στιγέας** ἄμα τούτοισι απέπεμψε **στιζοντας** τον Ἑλλήσποντον. Ἐνετέλλετο δέ ὦν ραπίζοντας λέγειν βάρβαρα τε και ἀτάσθαλα· «Ὡ πικρόν ὕδωρ, δεσπότης τοι δίκην ἐπιτιθεῖ τήνδε, ὅτι μιν ἠδίκησας ουδέν προς εκείνου ἀδικον παθόν. Και βασιλεύς μὲν Ξέρξης διαβήσεται σε, ἠν τε σύ γε βούλτι ἠν

Ὅταν πλέον ειχε ζευχθει ο Ελλησποντος ενεσκηψε καταγιδα που τα διέλυσε όλα. 5. Ὅταν το έμαθε αυτό ο Ξέρξης, οργίστηκε και διέταξε να δώσουν στον Ελλήσποντο τριακόσια μαστιγώματα και να ρίξουν στο πέλαγος δύο χειροπέδες. Ακουσα επίσης, ότι έστειλε και **σιγματιστές** για να στιξουν (να σιγματίσουν) τον Ελλήσποντο, και διέταξε αυτούς που τον ράπιζαν να λένε τα ακόλουθα βάρβαρα και απαράδεκτα λόγια: «Ὡ πικρό νερό, ο άρχοντάς μας σου επιβάλλει αυτή την τιμωρία, διότι τον έβλαψες χωρίς να σε αδικήσει. Και ο βασιλιάς Ξέρξης θα σε διαβεί είτε το θέλεις είτε δεν θέλεις»

τε μη.

Με αυτόν τον τρόπο τιμώρησε αυτή τη θάλασσα και στη συνέχεια διέταξε να αποκεφαλίσουν τους ανθρώπους, που είχαν επιστατήσει στη ζεύξη του Ελλησπόντου». Πβλ. την ΦΡ εκανε μια τρύπα στο νερο!.

Ηροδοτος - Ιστορια - Πολυμνια -Η 35

Στιγματισμοί από την Α.Μ.

αλλοι αυτοτοκράτορες πρόσταζαν νά χαραχτεί στό πρόσωπο τοῦ ἐχθροῦ τους λέξη ή φράση υβριστική ή όνειδιστική. Καθώς ό στιγματισμός ήταν άνεξίτηλος. Τό θύμα έμεναε δια βίου δακτυλοδεικτούμενο. 'Ο Κωνσταντινος ΣΤ', που άνέβηκε στόν Θρόνο τό 782, άνήλικος άκόμα ακολουθώντας τίς όδηγιες τής μητέρας του Είρήνης, «άνέγραψε» στό πρόσωπο πολλων αρχόντων τή λέξη «έπίβουλος» πλάι στό όνομά τους. Είχαν προηγηθει εκτυφλώσεις, γλωσσοτομίες αλλων κρατουμένων - «καί τόν μεν Νικηφόρον δεινώς έτύφλωσε, Χριστόφορον δέ και Νικήταν, Ανθιμον και Εύδόκιμον έγλωσσοκόπησε σύν αύτοῖς δέ και 'Αλέξιον έτύφλωσε πεισθείς ταις μητρικαίς εισηγήσεσι τούς δέ 'Αρμενιακούς χειρωσάμενος και πολέμω τροπωσάμενος, τούς άρχοντας αύτων έποινάλισεν, έπιγράψας σω τό πρόσωπόν των μέλανι κεντητῶ «'Αρμενιακός έπίβουλος» ('Επιλογή 'Ιστοριών., 'Ελληνικά 'Ανέκδοτα. Εκδ. J. A. Cramer, 1839)

Στιγματίαι

Δούλαισιν ώστιζομένη
στιγματίαις θ', άρπαλέως
άραμένη ταῖσιν έμαῖς
δημότισιν καομέναις
φέρουσ' ύδωρ βοηθῶ.

Μέ παλιόδουλους σπρωχτήκαμε και δοῦλες. Σα γεμίσαμε πια τέλοσ
τα σταμνια και τα πήραμε στον ώμο, τρέξαμε ήρθαμε γοργά μέ
νερό,
στις πατριώτισσες να φέρουμε βοήθεια που ζητούνε να τις ρίξουν
ατή φωτιά.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ 331

★ Μαζικοι στιγματισμοί

Το 1349, ο τσάρος (κράλης) Ντουσάν της Σερβίας εφάρμοσε ιδιαίτερα σκληρή νομοθεσία (Zakonik) εναντίον των «αιρετικών», οι οποίοι πιθανώς ήταν κυρίως οι **Βογομίλοι**: Οι αιρετικοί έπρεπε να **στιγματιστούν** με **πυροσφραγίδα** και να εκδιωχθούν από τη χώρα (άρθρο 10).

★ Στα θηρία!

Βάσει των τίτλων η' του ΜΗ' Βιβλίου και ιστ' του Θ Βιβλίου του Ιουστ. κώδικος
έπί μέν εντίμου φονεύσαντος, δεπορτατίων και τελεια δήμευσις, επι δε
των έντελων, ζίφει και θηρίοις παραδοθῆναι.*

342.200 [224] (φωτιος)

ΣΧΟΛΙΟ: η **παράδοση θηρίοις** δεν γινονταν βεβαια εν κρυπτῶ, αλλά στο αμφιθεατρο επευφημουντος του πλήθους.

*)**δεπορτατίων**, ωνος (ό) , ή δεπορτατιών, ώνος, ή, the Latin deportatio = εξορία, απένεξις, exile, banishment.

★ bollare d'infamia

μάρκα ατιμίας

Το σημείο γενικής περιφρόνησης. Προέρχεται από τη χρήση στιγματισμου με φωτιά, στο μέτωπο ή σε άλλο μέρος του σώματος του δράστη, με ένα γράμμα της αλφαβήτου, μια επαίσχυντο σύμβολο του έγκληματος. Εβαζαν ένα "F" (fugitivus) που ήταν το σήμα των

λιποτάκτες στην αρχαία Ρώμη, το "A" (adultera) το φέρνει στο στήθος η πρωταγωνίστρια ή του "The Scarlet letter" η Nathaniel Hawthorne (1804-1864), ένα μυθιστόρημα σε μια πουριτανική αποικία της Αμερικής, στη Βοστώνη του δέκατου έβδομου αιώνα.^{9791.17}

Βιβλιογραφία

342

Συγγραφέας: Γ. Α. ΡΑΛΛΗΣ -Μ. ΠΟΤΛΗΣ

Τίτλος: ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΤΩΝ ΤΕ ΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΕΥΦΗΜΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΝΟΔΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤ' Α ΜΕΡΟΣ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

ΕΙΣ 5 ΤΟΜΟΥΣ

Εκδότης:ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ

Έτος:1852

2015

Τίτλος: Η ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΚΑΙ Η ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΗΣ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΜΑΣ

Συγγραφέας: ΤΑΣΟΣ ΒΟΥΡΝΑΣ - ΕΛΕΝΗ ΓΑΡΙΔΗ

Εκδότης:Α^{ΦΟΙ} ΤΟΛΙΔΗ

Έτος: 1979

1083

Συγγραφέας: ΝΙΚΟΛΑΣ ΑΡΓΥΡΗΣ

Τίτλος: ΛΕΞΙΚΟ ΣΠΑΝΙΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Εκδότης:ΦΕΡΕΝΙΚΗ

Έτος:

9791

Κωδ:9791

Συγγραφέας: <http://learn-italian.blogspot.com>

Τίτλος: Dizionario dei Modi di Dire per ogni occasione

Εκδότης:

Έτος:

Θέση:

Μορφή: pdf

Συνδέσμοι

[Βογόμιοι \(Wikipedia\)](#)

Γρηγόρης Ζώρζος -Ancient and Modern Slavery: Information from Books Papyruses Signs Tablettes

1/10/2013 5:40 πμ